

DYRLÆGESKOVENS LODSEJERLAG

50 år

1959 – 2009

Jubilæumsskrift udgivet i anledning af Lodsejerlagets 50-års jubilæum.

Nordstrand. Langs stranden blev i århundredets begyndelse opstillet badehuse, hvor omklædning kunne finde sted.

Dette skrift er blevet til på basis af indlæg fra flere af de lodsejere, der har boet i området gennem mange år. Der skal lyde en speciel tak til tidligere formand O. C. Rasmussen, hvis erindringer danner rygraden i dette jubilæumsskrift.

Der skal også lyde en tak til Ole A. Hasse, Fyrrebakken 3 og Bitten og Preben Frederiksen, Vindingsvej 12, som har bidraget med erindringer fra deres mange år i Dyrlægskoven.

Redaktion: Jens Hørup, Uglevænget 7

50 års tilbageblik

O. C. Rasmussen, Vindingsvej 13 – foråret 2009.

Hvordan det hele startede

Der var engang - ja sådan starter alle H.C. Andersens fortællinger, og sådan vil jeg også starte denne erindringsode om Dyrlægeskoven og dens tilblivelse.

Fra flyvesand til sommerhusområde

Fra "gammel" tid (mellemkrigsårene og før) har Nordstranden ved Nykøbing Sjælland altid været et yndet rekreativt område - et sted hvor byens og omegnens beboere søgte hen for at nyde badelivets glæder.

Af sommerhuse lå der kun nogle få nede i klitrækken, bl.a. havde tidl. justitsminister K.K. Steincke, som er født i Nykøbing Sjælland, bygget et sommerhus i slutningen af 20-erne (det spids-gavlede røde hus med sort tag) og i 30-erne byggede han så "Dokken" længere inde i land og solgte strandhuset til glasgrosserer Stenfeldt Hansen.

Apoteker Eilskov fra N.S. Apotek havde også en lille badehytte i klitrækken og det samme havde familien Faber.

Helt henne ved Nordstrandsvej, kan man i klitrækken stadig finde et cementfundament fra et hus, der oprindeligt var et traktørsted for de gæster, der i 20-erne kom på stranden. Huset blev senere benyttet af nogle fiskere der havde ophalingsplads på stranden.

Jeg husker fra begyndelsen af 40-erne, at der lå 3-4 småkuttere ophalet.

Der var som sagt ikke var mange sommerhuse i området. Udstykningerne bag klitrækken - området mellem Nordstrandsvej og Skærbyvej - startede småt omkring 1935 og kom rigtigt i gang omkring 1940 hvor det helt store udstykningsboom startede.

Den første jord der blev udstykket, var det der i dag hedder Skærby Grundejerforening - det område der ligger mellem Kommuneskoven ved Skærby lejrplads og Vibo Hovedvej.

Sideløbende udstykkede daværende Kredsdyrlæge Vinding området, der grænser op til "Skærby Grundejerforening" i syd, og helt ud til stranden i nord, Elefantstien i øst og til Skovstiens grunde i vest og døbte udstykningen "VIBO Plantage".

Skovstiens grunde var ejet af købmand Hans Hansen fra Nyk. Sj. og da han døde arvede hans førstemand jorden og udstykkede i 60-erne det vi i dag kender som Skovstien.

Dyrlæge Vinding ejede også jorden mellem Hugormevej og Vindingsvej og fra Vibo Plantage til og med Dyrevængets ulige numre - altså det vi i dag kender som "Dyrlægeskoven".

Området var ubeplantet, med vild flora og fauna uden anlagte veje, men med et antal stier der gik på kryds og tværs over området. Helt nede mellem nuværende Hugormevej og Fyrrebakken var der et

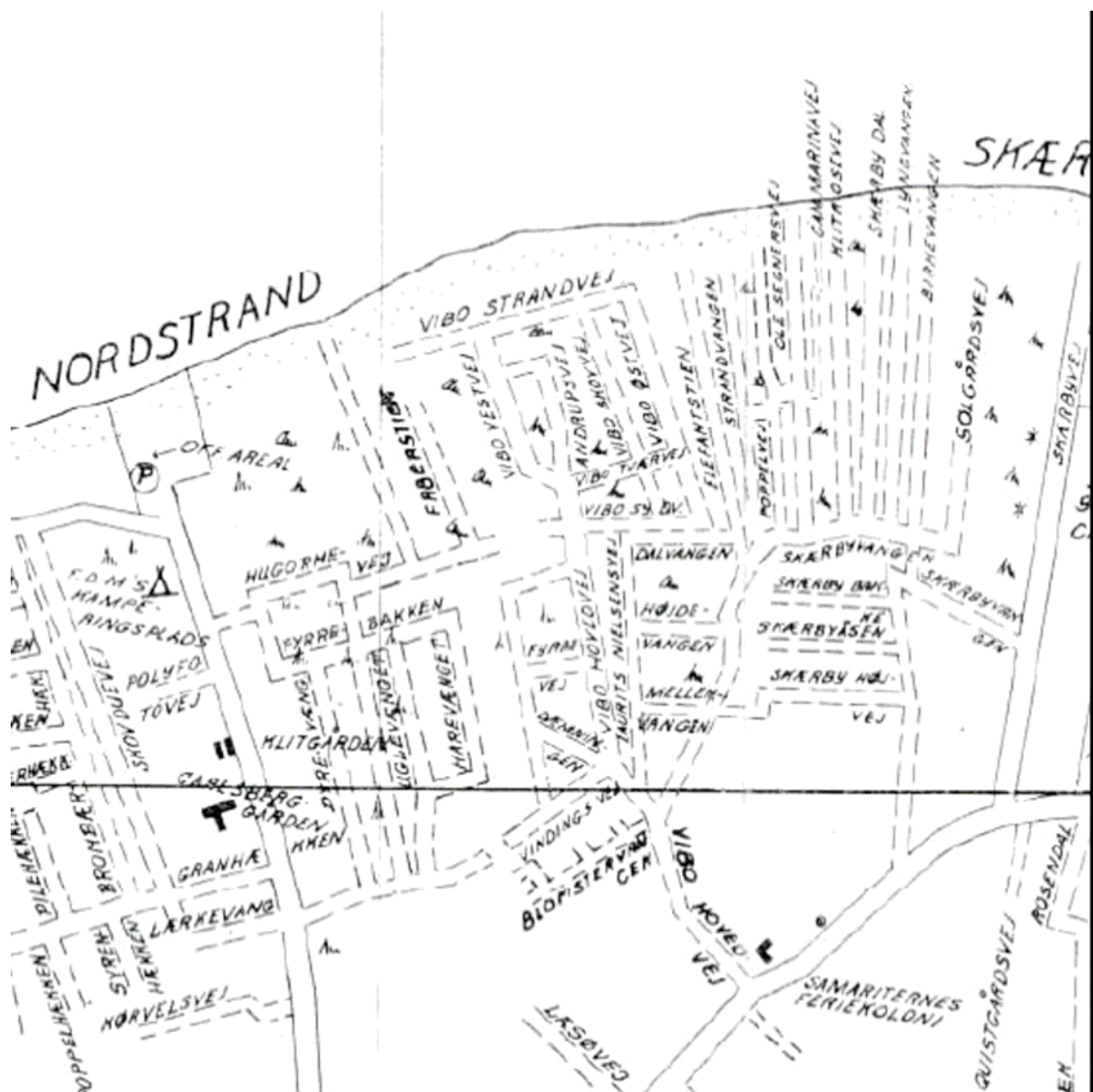
engareal, resten var "vild natur" med lyng og enebær, hvor man kunne opleve en mandsperson med hvid bøllehat gå på hugormejagt. Under den hvide bøllehat befandt tidligere justitsminister K.K. Steincke sig.

Hugormejagt med hr. Steincke var en studie for sig, som kun foregik på solrige varme dage hvor "huggerne" lå og nød solen. Steincke var bevæbnet med en mælkeflaske af den gamle klare type, hvor der om halsen var bundet en lang snor. I den anden hånd havde han en kløftet gren. Når der blev observeret hugorm, placerede han den kløftede gren ned over nakken på "huggeren" - satte flaskehalsen klods mod dens hoved - littede på grenen og vupti strøg ormen ind i flasken. Nu var der så kun at løfte flasken til lodret og "huggeren" var fanget.

Ejendommen, jorden tilhørte, havde Vinding købt af en husmand, der boede i det hus vi i dag kender som "Uglehuset". Et navn det også havde i 40-erne da jeg var dreng. Huset fik navnet pga. nogle høje træer omkring huset, hvori der boede ugler.

Tilkørselsvejen til Uglehuset var en gammel tangvej - et par hjulspor - der gik fra Rørvigvej og ned til det der i dag er Vindingsvej, her drejede den til venstre hen til Uglehuset, hvor den drejede til højre ned over marken til den nåede indkørselsvejen til Steinckes område.

Tangvejen blev oprindeligt brugt af nogle få landejendomme ved Rørvigvej, der havde tilladelse til at samle tang på stranden til landbrugsformål samt af K.K. Steincke og Stenfeldt Hansen som tilkørselsvej til deres respektive sommerhuse.

Tangvejen, der lå hvor Læsøvej i dag ligger, er senere blevet nedlagt i flere etaper. Den første etape der blev nedlagt var det stykke der gik fra Rørvigvej og ned til Vindingsvej. Grunden til nedlægningen var at Odsherredvej (omfartsvejen uden om Nykøbing) i 1976 blev færdig samt, at der blev udstykket nogle grunde på den tidligere aspargesmark der lå mellem omfartsvejen og Viborg Plantage med grænse op til Dyrlægeskoven.

Senere er endnu en del af Tangvejen nedlagt, nemlig det stykke der går mellem Fyrrebakken og Hugormevej. Den resterende del er så vidt vides aldrig officielt nedlagt.

Det var så den nostalgiske del af historien – Vi vil senere se på hvordan Dyrlægeskoven opstod.

Det første hus på Fyrrebakken (nr. 3)

(Ole A. Hasse)

Det første sommerhus på Fyrrebakken blev bygget i 1956. På dette tidspunkt var vejen endnu ikke anlagt, og ingen vidste formentlig på det tidspunkt, at den skulle hedde Fyrrebakken. Huset blev opført som en kopi af et af Jeppesens Savværks huse, én af de få udbydere af færdigfabrikerede sommerhuse på den tid.

Grunden, som var udmatrikuleret som 98h, blev sat til salg i 1955 af ejendomsmægler Leif Lassen i Lyngby for den formidable sum af 4.000 kr. Der var tilsyneladende ikke den store efterspørgsel efter sommerhusgrunde på det tidspunkt, da det lykkedes for køberne at presse prisen ned til 3.500 kr. med en udbetaling på 500 kr. og resten på et toårigt pantebrev med fire lige store afdrag på 750 kr.

At foretage en sådan investering føltes ikke som nogen voldsom byrde. Men det var jo ikke gjort med det. Der skulle også bygges et sommerhus. Som forbillede blev som nævnt anvendt et af Jeppesens Savværks huse, konstrueret som en stolpekonstruktion modsat Jeppe-sens huse, som var bygget af planker med fer og not.

På denne model blev væggene udvendig beklædt med blokhusbrædder og indvendig med cellotex, de såkaldte bløde plader. I hulrummet vindpap og luft. Mineraluld kom ikke på tale. Alle materialer til huset blev bestilt hos tømmerhandleren, som boede i Bagsværd,

og bragt til stedet og aflæst for den fyrstelige sum af 2.200 kr.

Bygherren fik en pæn hjælp til byggeriet, idet han var medlem af et rejselotteri, der for to kr. om måneden sikrede ham førstepremien på 700 kr. netop det år.

Der gik nogle år inden byggeriet var nogenlunde brugeligt. Dengang var man ikke så forhuppet på at rende i banken og låne penge til både det ene og det andet. Det var på et tidspunkt, hvor fornuften endnu var i højsædet. Det ses tydeligt i dag, hvor finanskrisen har sat det hele i perspektiv.

Man kan så spørge, hvordan vi kunne holde det ud. Nætterne var kolde. Der var hverken vand, el eller kloakering. Her må man huske på, at sommerferierne højst var på fjorten dage, og week-enden begyndte sådan ca. klokken 1600 lørdag eftermiddag, så det var jo begrænset, hvor længe ad gangen man skulle holde det ud. Men vi følte os som pionerer og havde en pragtfuld tid, hvor vi kunne lege alt fra bygningskonstruktører over tømrere og malere til overleverer på godt og ondt.

Dengang kunne det lade sig gøre at holde en weekend, hvor man indledte udflugten fra hjemadressen på cykler med to bagagetasker, kørte de 60 km til Hundested, tog færgen over og nåede frem sidst på aftenen til sen aftensmad. Hjemturen påbegyndtes allerede søndag eftermiddag ved 15-tiden, og da vi kom hjem, følte vi, at vi havde haft en dejlig lang week-end. Meget af den tilbragte vi på cykelsadlen.

Dyrlægeskoven fødes

(O. C. Rasmussen)

Det var som sagt kredsdyrlæge Vinding, der ejede en del jord i det gamle flyvesandsområde bl.a. jorden mellem Hugormevej og omfartsvejen og fra Nordstrandsvej til Vibo Plantage, der var udstykket i 30-erne, men først solgt i 40-erne.

Alle grundene på Nordstrandsvej var solgt og ligeledes de fleste på Hugormevej nemlig nr. 2, 4, 6, 8, 10, 16 og 18 samt Fyrrebakken 3. Hugormevej hed i øvrigt til at begynde med Hugormestien. Resten af området blev i slutningen af 50-erne udstykket i 75 parceller i størrelser fra 1.476 m² til 2.500 m². Oprindeligt var der 74 parceller, men tre venner ønskede at dele to parceller mellem sig - med hvert sit matr.-nr. De to parceller var beliggende på hjørnet af Vindingsvej og Uglevænget og kom til at blive de tre nuværende parceller – Vindingsvej 13 og 15 samt Uglevænget 4.

Senere blev Uglevænget 14 delt mellem brødrene Josef og Leo Lang og slået sammen med henholdsvis nr. 12 og nr. 16, som de også ejede. Senest, i dette årti, er Dyrevænget 15 blevet delt op i 2 parceller.

Tidligere havde dyrlæge Vinding frasolgt noget af det oprindelige jordtilliggende, men lidt efter lidt er også disse parceller kommet ind under "Dyrlægeskovens Lodsejerlag", således Fyrrebakken 3, Hugormevej 4, 6, 8 og 10 samt Vindingsvej 5 og 11. I dag består "Dyrlægeskovens Lodsejerlag" således af 82 parceller.

Samtidig med udstykningen blev der anlagt veje. Vand og elektricitet blev ikke anlagt før senere - vand i 1963/64 og el i den takt grundene blev solgt. Desværre blev el ført som luftledninger. Dette er senere, efter den store storm i december 99, ændret og nu lagt i jorden, så de grimme master er væk.

Før udstykningen af området blev jorden pløjet, og i bunden af plovfugerne blev der sat små træer i en højde på 20 - 30 cm.. Nogle af disse træer er stadig at se, men de fleste er fældet.

De første grunde blev solgt i slutningen af 1958. Én af de første der købte var Svend Åge Andersen, som erhvervede Dyrevænget 4 og straks begyndte at bygge hus.

Vand, el og kloak i 50-erne

(Ole A. Hasse)

I det nybyggede hus var der som nævnt hverken el, vand eller kloakering. Vandproblemet blev løst på 10 minutter. Der skulle blot hamres et vandrør et par meter ned i sandet forsynet med en spids messingsi og så en vingepumpe i den anden ende, så lykkedes det minsandten at få noget ganske velsmagende vand op af jorden. I starten var der lidt bundfald af sand, men man var jo ikke så forvænt.

Hos lampemanden i Gothersgade kunne man købe gamle petroleumslamper til 15 kr., og den store loftslampe, som prydede stuen, kostede 23 kr. En gammel onkel havde efterladt sig en af de gamle runde petroleumsovne, som man kun turde have tændt om

dagen. Den lugtede slemt af petroleum, men vi var enige om, at sådan skulle der lugte i et sommerhus. Nætterne var som sagt ofte meget kolde. Det var før klimaændringerne.

Kloakering blev også klaret ret hurtigt. En trixtank med sivebrønd blev hurtigt etableret, og dengang skulle man ikke spørge om noget som helst. Det var først ved landsbyggelovent vedtagelse i 1963, at friheden blev taget fra os. Godt vi nåede det i tide.

Glæden ved, at det nu fungerede, varede kun kort. Efter et års tid var kilden udtørret, og en rigtig brønd måtte etableres i det engareal, som ligger ned til grøften. Den kunne anvendes i ca. to år, hvorefter vandet blev så ildelugtende, at det selv efter en kogning var uanvendeligt.

Vindingsvej udvikler sig

(Bitten og Preben Frederiksen)

Faktisk begyndte det allerede i året 1960, hvor vi havde anskaffet os et efter datidens forhold meget lækkert "Villatelt" med et indertelt med fast plastikbund, et dejlig stort opholdsrum, samt en lukket terrasse.

Vi havde gasbord med 2 kogeplader og følte os vældig rustet til Campinglivet, sammen med vor datter på dengang fem år. Vi kørte rundt på hele Sjælland og fandt frem til de, efter vor mening, bedste Campingpladser. Efterhånden oplevede vi, at vi havde en bestemt favoritplads, og det var FDM

Campingpladsen på Nordstrandsvej i Nykøbing Sjælland. På dette tidspunkt var alle campister teltholdere og ingen havde campingvogn. Vi slog vore telte op i weekenden, og vi pakkede det hele sammen søndag aften og tog det med hjem.

Vi gik meget ofte tur i Dyrlægeskoven og endte meget ofte oppe på marken - det kaldte man området på den sydøstlige side af Vindingsvej. På et tidspunkt fik vi en snak med tre mænd, som var i gang med at bygge sommerhuse på grundene Vindingsvej 24 og 26. Husene var på 35 m², større måtte de ikke være på det tidspunkt.

Vi fik en snak med de tre mænd, som var lokale folk fra Nykøbing: brødrene Haslund fra engros firmaet "Haslund Kolonial engros" og deres chauffør H.Å. Nielsen.

De fortalte, at det var deres tanke at bebygge alle grundene på marken fra Vindingsvej nr. 12 og til nr. 22. De indvilgede dog i at lade os købe en af grundene, vi måtte selv vælge og valgte vor grund nr. 12.

Grunden var på 1.515 kvadrater, og den blev prissat til ca. 3,00 kr. pr. kvadratalen, og det var i 1964.

Vi havde dog forestillet os stadig at campere rundt om i Danmark nogle år og vente med at bygge til restriktionerne på husstørrelser måske blev ændret. Det skete imidlertid allerede den sommer, hvor vi havde købt grunden. Vi valgte derfor at gå på "husindkøb" samme efterår og valgte et Skarridsøhus på 50 m². Vores datter

spurgte, om det mon kunne blive bygget og være færdigt og indflytningsklart til hendes 10 års fødselsdag. Det blev hun lovet af sælgeren, og St. Bededag den 13. maj 1965 kunne Lis fejre sin 10 års fødselsdag sammen med familien i det nye hus.

På hele den store mark ved Vindingsvejs sydøst side var der plantet en række træer ca. 1m inde på hver side af skellet. Det vil sige, at 2 små rækker træer omkransede hver grund. Det var små fyrretræer og ingen af planterne var højere end ca. 50 cm. Vi havde på den måde en god udsigt over hele området. Vi kunne blandt andet se op til villaerne på Nordstrandsvej, ja faktisk helt ud til Rørvigvej, og vi kunne blandt andet følge byggeriet af Odd Fellow Ordenens logebygning fra vor grund. Der var ingen motortrafikvej eller anden vej, hvor nu Odsherredsvejen ligger, men derimod en stor aspargesmark, hvor vi om morgenen kunne følge, hvorledes nogle damer gik og stak asparges.

Når vi kørte fra Holbæk og til Nykøbing var der jo ikke den gode vej, som vi har i dag. Men derimod den gamle vej, hvor vi skulle ind gennem Nykøbing og helt frem til Grundtvigsvej, hvor vi drejede ud mod stranden. Vi kunne sagtens i de første år indtil ca. 1970 kantstenparkere på Hovedgaden i Nykøbing, når vi skulle op at handle.

I 1964, da vi havde købt vor grund, blev vi enige om, at campere på vor egen jord og fik indlagt vand på grunden. Den gamle smed Clausen oppe fra Svanetorvet satte en lille vandhane op ude ved vejkanten. Det bevirkede også, at vi kunne vande de små fyrretræplanter, som vi havde indkøbt, således at vi havde 2 rækker små træer rundt om vor grund. Det var dejligt, at grundvandet stod betydeligt højere end det gør i dag, således at alt hvad vi plantede, voksede godt. Senere har man fra kommunens side sænket grundvandstanden, og dette har bevirket en mindre aktiv vækst i vore planter.

Samtidig med, at vi fik byggetilladelse, skulle der jo gerne være elektricitet i huset, men det blev først installeret året efter, og dette vil sige, at vi det første år måtte benytte os af vor campinggas og kun have levende lys som belysning. Kommunen kom og satte store elmastere op langs vejen, og Installatør Kinimond oppe på Rørvigvej trak alle ledningerne. Det var en utrolig lettelse at få el indlagt, og vi fulgte rigtig med i hele denne arbejdsproces.

Dyrlægeskovens Lodsejerlag

(O. C. Rasmussen)

Den 31. oktober 1959 blev de første vedtægter for "Dyrlægeskovens Lodsejerlag" udfærdiget af Landsretssagfører Herluf Jacobsen, der qua sit giftermål med dyrlæge Vindings datter var blevet overdraget at foretage udstykningen og bringe formalia i orden.

Udover vedtægterne blev der samtidig udfærdiget en DEKLARATION gældende for samtlige parceller i udstykningen. Deklarationen er stadig gældende og kan ikke afmeldes. Den sikrer, at samtlige parceller bidrager til vedligeholdelse af veje og oprensning af grøfterne, som løber gennem området. Samtidig sikrer den, at området bibeholdes som sommerhusområde og at der ikke drives handel fra nogen parcel.

De oprindelige vedtægters § 8 lød som følger:

"Overgangsbestemmelser.

Nærværende vedtægter er udarbejdet af ejerne af hovedparcellen, hvoraf "Dyrlægeskoven" består, og vedtægterne skal forelægges parcelejerne til godkendelse på først indkaldte generalforsamling. Denne kan finde sted, når som helst ejerne af hovedparcellen ønsker det, eller når mindst 20 parcelejere forlanger det.

Indtil udløbet af regnskabsåret efter først afholdt generalforsamling betaler parcelejerne en årlig afgift på 40,- kr. til indehaverne af hovedparcellen, der i samme perio-

de for egen regning vedligeholder veje og grøfter, indtil disse forpligtelser derefter kan overgå til lodsejerlaget."

Den stiftende generalforsamling fandt sted 14. juli 1962 med følgende dagsorden:

1. Valg af dirigent
2. Gennemgang og eventuel godkendelse af Lodsejerlagets foreløbige vedtægter af 31.10.1959.
3. Valg af bestyrelse
4. Forslag fra medlemmerne
5. Navngivning af veje
6. Spørgsmål om vandværksvand
7. Eventuelt

Vejene får navne

Pkt. 5 på dagsordenen var navngivning af de anlagte veje.

Ing. Skovsted, Uglevænget 13 foreslog at man kaldte vejene "vænget", det lød så hyggeligt.

Herefter vedtog man at kalde den første lange vej for "Fyrrevænget", vejen ved Uglehuset for "Uglevænget" og den tredje vej for "Fasanvænget". Et forslag om at kalde den første vej for Dyrevænget blev nedstemt.

For at få godkendt vejnavnene blev forslagene tilstillet Kommune og Postvæsen, og hvis navnene ikke blev godkendt, så havde man navne som Birkevænget og Harevænget i beredskab.

De foreslåede navne blev kasserede af kommunen, da de allerede eksisterede, og det blev som bekendt til "Dyrevænget", "Uglevænget", "Harevænget" og "Fyrrebakken".

Vindingsvej har aldrig været foreslået at hedde andet. Det var en helt naturlig ting at kalde vejen

Vindingsvej, idet den var en forlængelse af den oprindelige Vindingsvej der lå i Vibo Plantage, blot adskilt af nogle cementstolper på Vibo siden og en fodsti på vor side langs Vindingsvej 17.

Hugormestien, der oprindeligt gik som en sti fra Nordstrandsvej ned til og forbi Steinckes område og videre over til "Vibo Plantage" blev på samme tidspunkt udvidet og omdøbt til "Hugormevej". Navnet, Hugormestien / senere -vejen, har naturligvis tilknytning til Steinckes jagt på hugorme.

Vejen tilhører i øvrigt ikke Dyrlægeskoven, men de to grunde der oprindeligt indgik i Dyrlægeskovens udstykning, 5v havde naturligvis færdselsret ad vejen, på samme måde som alle andre.

Husnumre og postkasser

I 1967 pålagde postvæsenet alle grundejerforeningerne at deres medlemmer skulle skilte med husnumre, hvilket foranledigede den daværende bestyrelse til at udarbejde en plan så alle dyrlægeskovens lodsejere fik tildelt et nummer – hjørnegrunde et nummer til hver vej.

På et tidspunkt ville postvæsenet indføre opsætning af postkassegrupper ved vejindkørsler således, at postbudet ikke skulle køre rundt til hver enkelt, men kunne nøjes med at levere posten ved postkassegrupperne - men det fik bestyrelsen dem fra.

Hvad vi også har undgået, er lys på vejene og grimme kommunale vejskilte.

Hvad vi desværre stadig oplever, er at selv vore egne medlemmer ikke overholder hastighedsbegrænsningen på 20 km/t.

Husnavne

(Redaktionen)

På en spadseretur rundt i Dyrlægeskoven bemærker man, at ud over vejene har en del af husene navne. 'Uglehuset' på hjørnet Vindingsvej/Uglevænget har som nævnt fået sit navn på grund af ugler i træerne omkring.

Videre ned ad Uglevænget kommer man i nr. 3 til 'Skog', som familien Lindskog valgte at døbe deres hus som en kombination af deres eget navn og det svenske navn for skov, som dominerede området, da de købte i 60-erne.

Lidt længere fremme på venstre side ligger 'Fasanhuset' i nr. 7. Huset har fået navnet fordi grunden altid har været et populært område for fasaner, og rygten vil vide, at der også har været en decideret foderplads for fasaner.

Vender man sig om, får man øje på 'Clips' - som dog har adressen Harevænget 1. Huset er opkaldt efter hele familien Schmidt, nemlig Cathrine, Louise, Irma og Preben Schmidt.

Næste hus ned ad Uglevænget er det stråtækte 'Kridthuset'. Huset hed oprindeligt Krudthuset, fordi det var ejet af en mand fra militæret, men senere er det blevet til Kridthuset – nok inspireret af husets fine hvide farve.

Derefter kommer man til Uglevænget 11, hvor 'Arve' ligger.

Huset blev bygget af familien Haldbo, som var meget glade for gamle nordiske navne. Arve stammer fra vikingetiden og betyder – iflg. norske kilder – arving/den der arver.

Så når man ned til Fyrrebakken og på hjørnet i Uglevænget 17 ligger 'Uglebo'. Et naturligt navn til et hyggeligt sommerhus på Uglevænget.

Drejer man til højre ad Fyrrebakken kommer man på venstre side til 'Engdraget' i nr. 15. Vi har ikke fundet en direkte forklaring på navnet, men mon ikke det er en hentydning til beliggenheden ned til det lave område ved grøften, hvor der oprindeligt var et engområde. På den modsatte side ser vi i nr. 18 'Del Mare', hvis eksotiske navn vi ikke har fundet nogen direkte forklaring på, men der er næppe tvivl om en hentydning til beliggenheden tæt på havet.

Henne i hjørnet hvor Fyrrebakken drejer videre i Harevænget ligger 'Godset' i nr. 19, og det lille anneks er døbt 'Lillebo'. Anette og John Høgh har overtaget navnene fra de tidligere ejere og ikke fundet nogen anledning til at ændre dem, da de er meget rammende for oplevelsen af at være i det dejlige område.

Lige ved siden af i Harevænget 18 finder vi 'Fichus' – et finurligt navn til familien Fich's hus. Annekset er af børnebørnene døbt 'Ficheline'.

Mange på spadseretur i området har sikkert undret sig over, hvorfor Harevænget nr. 7 hedder 'Spar 5'. Her kommer forklaringen:

Som mange andre faldt familien Steensbro for området og huset, efter at de havde boet på campingpladsen på Nordstrandsvej. Huset var dyrt i forhold til familiens økonomi, så alle – mor, far og tre børn – måtte spare. Deraf navnet Spar 5. Huset er nu til salg, men lad os håbe, at den nye ejer vil videreføre den sjove historie.

Næste hus på højre side er det nybyggede 'Stenbo' i nr. 5. Et navn det har 'arvet' efter det tidligere hus, fordi grunden har været plaget af noget så usædvanligt som sten i vort ellers sandede område.

Henne ved enden af Harevænget kommer man i nr. 4 forbi 'Nova Pia' – et navn vi ikke har kunnet opspore forklaringen på.

Hopper man tilbage på Vindingsvej, finder vi længst inde i nr. 15 'Slap af Carl' – en fin hentydning til den daværende ejer Carl Eriksen om, hvad der var ideen med et sommerhus. Ved siden af bor Ole C. Rasmussen - som har bidraget til dette skrift - i 'KOHR'. En forkortelse for Kirsten, Ole og Hanne Rasmussen.

Længere henne ad Vindingsvej måtte Gerda og Georg Nielsen døbe deres hus i nr. 10 'Sommerhuset', da de også tidligere var kommet på FDM campingpladsen, hvilket i børnenes verden var 'ved stranden'. For at skelne blev det nu til en tur 'i Sommerhuset'.

Dyrevænget er ikke så karakteriseret af husnavne, men familien 'Bouet' i nr. 16 har dog med et officielt vejskilt gjort opmærksom på deres sommerhus.

Sidste husnavn, man kan se i dag er Fyrrebakken 3, hvor Ole Hasse - som også har bidraget til dette skrift - bor i 'Birlund'. En hentydning til de mange birketræer i området.

Ud over de husnavne, man i dag kan se i området, har vi fundet nogle tidligere navne:

Fyrrebakken 11: KÅTEHÅ – nærmest lydskrift for KTH – Københavns Tømmerhandel

Fyrrebakken 12: HUKSFLUKS

Fyrrebakken 6: Brit

Fyrrebakken 7: La Pentola

Harevænget 9: VALMI – oprindeligt ejet af Valborg og Emil

Uglevænget 5: Lobi – første ejers døtre hed Lone og Birthe

Vi synes det er en sjov tradition at give husene navne. Så bevar, dem der er, og giv gerne jeres hus et sigende navn – inspirationsmulighederne er mange!

Bestyrelsen

(O. C. Rasmussen)

Pkt. 4 på dagsordenen ved første generalforsamling var valg af bestyrelse.

Som formand for bestyrelsen blev valgt forvalter H. Olsen (adressen ukendt) og som kasserer valgtes Landsretssagfører Herluf Jacobsen, idet han stadig som udstykker ejede en del af grundene. Herudover kom bestyrelsen til at bestå af depotejer Raabjerg Svendsen, Fyrrebakken 17, grosserer O. Chr. Hvidt, Fyrrebakken 15 og depotejer Helge Schultz, Hugormevej 12.

I 1964 blev O. Chr. Hvidt, Fyrrebakken 15 valgt til formand og

i 1965 også som kasserer, idet alle grunde nu var solgt.

I 1966 erhvervede jeg Vindingsvej 13, og ved generalforsamlingen i 1968 blev jeg anmodet om at overtage formandsposten - en post jeg bestred indtil 1988, hvor Else Buck overtog hvervet, som hun med iver bestred, indtil hun for tidligt gik bort i 2007, hvor hendes mand Preben Buck overtog formandskabet.

Da O. Chr. Hvidt gik af som formand, bestred han som nævnt også jobbet som kasserer, et job jeg ikke ville påtage mig samtidig med at være formand. Som kasserer valgtes Henning Lindskog, Uglevænget 3, en opgave han bestred til sin død i 1993, hvor vor nuværende kasserer Bjarne Frørup overtog den post.

Som det kan ses, har Dyrlægeskoven i sine 50 år haft 5 formænd og 4 kasserere - for mig tyder det på, at Dyrlægeskoven er et meget stabilt og godt område at bo i.

Af de oprindelige lodsejere / familier er der i 2009 ikke mange tilbage - faktisk kun 7. Nemlig: Preben Frederiksen, Vindingsvej 12; Lillie (datter), Vindingsvej 17; Birthe Lindskog, Uglevænget 3; John-Ejvind Olsen, Uglevænget 15 (godt nok i hus nr. 2); Arne Lund, Harevænget 3; Grethe og Ebert Fich, Harevænget 18; og Annette Buck (barnebarn), Hugormevej 14. Min egen familie kan ikke regnes med under de oprindelige, da jeg først købte Vindingsvej 13 i 1966 af én af de tre venner der delte 2 parceller.

Ordensregler

I sommeren 1967 blev de første skriftlige retningslinier for Dyrlægskovens Lodsejerlag sendt ud, således vi alle kunne forholde os til hastighedsbegrænsning på 20 km, ophobning af brandfarlige affaldsbunker, løse hunde og brugen af motorredskaber - herunder græsslåning etc.

Generalforsamlingens 2. halvleg

En af vore succeshistorier er generalforsamlingernes 2. halvleg, der består i, at alle fremmødte får et stykke mad og lidt vådt til ganen. Denne gode tradition blev indført i slutningen af 70-erne - i starten i form af et par stykker smørrebrød, senere som en buffet, hvilket det ikke er blevet dårligere af.

Udsnit af gode råd om brandfare – udgivet 1960

Varer og affald

Selv når man var kommet på landet og måske havde mange af sine fornødenheder med fra sin bopæl, så hændte det, at man i løbet af en weekend alligevel skulle supplere til livets opretholdelse. Man havde i starten valget mellem at køre ind til Nykøbing og handle eller man kunne købe ind hos 2 lokale handlende - købmand Pallelsen der havde forretning, hvor Vibo Hovedvej og Skæbyvangen mødes, eller man kunne handle hos købmand Pedersen på Nordstrandsvej, umiddelbart før indkørslen til Hugormevej. Begge disse købmænd har for længst drejet nøglen om for sidste gang og lukket deres respektive butikker.

Når der købes ind skal der også smides ud. Dagrenovationen blev til at begynde med afhentet af vognmand Hans Pedersen til en fornuftig pris på 35 kr. for en hel sæson som en del af kontingentet til Dyrlægeskovens Lodsejerlag. Hans Petersen hentede vort affald indtil kommunen omkring 1970 besluttede, at al renovation skulle sortere under den - naturligvis til en højere kommunal pris på 80 kr.

Træerne voksede konstant om ikke ind i himmelen så alligevel store. Nogle blev fældet og grenaffaldet skulle køres væk. Igen var det Hans Petersen der kørte for lodsejerne.

I dag står der Hans Petersen og Søn på vognen - en vogn vi ser bl.a. når der skal køres grus ud til vedligeholdelse af vejene. Chauff-

føren er i dag ikke Hans men hans søn Kjeld.

Iskagehuset på Nordstrandsvej

(Ole A. Hasse)

Købmand Løye Olesen startede i tidernes morgen med et lille rødt iskagehus ud til Nordstrandsvej.

Købmanden udvidede flere gange sin lille butik, og ham havde vi glæde af i mange år. Det var så nemt, når man manglede noget, lige at stikke over til ham, især efter at han havde anlagt en lille sti langs grøften. Han blev senere afløst af nye købmænd, som havde andre indtjeningsmuligheder end lige netop salg af kolonialvarer. En sommer havde købmanden billige spegesild på repertoiret, de kostede 2 kr. pr. stk. De blev nydt til den daglige frokost indtil det øjeblik, de begyndte at smage råddent. Ved henvendelse til købmanden fik vi at vide, at bunden var nået, og at saltet formentlig ikke var slået tilstrækkeligt igennem. Vi kunne for øvrigt henvende os til vor bagbo i det flade hus - han var lystfisker, og det var derfra sildene stammede. Hvordan sundhedsmyndighederne ville have set på den sag, bekymrede ham ikke, men efter den tid holdt vi øje med hvor varen stammede fra.

Sildene var ikke det eneste, der var lidt speget i købmandsforretningen, som åbenbart ikke havde tilladelse til at holde åbent efter almindelig lukketid. Men han havde altid en mand stående ude ved Nordstrands-

vej for at holde øje med, om politiet kom, for så blev dørene låst i en fart. Og i de sidste år inden han drejede nøglen om, gik det vældigt muntert for sig i baglokalet. Det var tydeligt at høre, når man gik forbi på stien.

Som det gik andre steder måtte den lille købmand til sidst lukke. Det var blevet for nemt at køre ind til byen og fouragere. Man gjorde et sidste forsøg med det lille erhvervsområde, idet der på stedet åbnede en cafe med tilhørende minigolfbaner. Det holdt i et par år, så var også det slut.

Butikker kommer og går

(Bitten og Preben Frederiksen)

Kraftigt medvirkende til de små købmænds forsvinden var alle de store supermarkeder, som voksede frem i Nykøbing. Vi husker tydeligt, da vi et forår kom herop og IRMA oppe på Hovedgaden var ved at bygge om. Vi sagde til hinanden: Mon man virkelig bygger en håndboldbane inde midt i Nykøbing? Da vi kom herop ugen efter, var der kommet hylder og diske op, og det hele var blevet til en stor IRMA.

Men det er jo ikke den eneste forretning, som har ændret sig igennem alle disse år. Da vi startede heroppe i 1964 var der 4 gode slagterforretninger med delikatesse afdelinger. Den største var nok Slagteriudsalget, der hvor banken i dag ligger på hjørnet ned mod Grønnehave. Hver lørdag var forretningen fuld af mennesker, så man stod i lag, selv om det var en meget stor forretning.

Der er i det hele taget sket enorme ændringer i bybilledet. Jeg tænker blandt andet på den lækre bagerforretning ved siden af O.P. Møbler, og det parfumeri, som i dag er en del af Brugsen, Alle disse vel-assorterede forretninger er i dag væk.

Vejdagen

(O. C. Rasmussen)

Vejkommandør Ebert Fich dirigerer skovle og river på første vejdag i 1982 – myndigt suppleret af formand O. C. Rasmussen

Vedligeholdelse af vejene er en tilbagevendende årlig begivenhed. Det startede i 1982, idet vi på generalforsamlingen samme år besluttede, at det at "smide grus i hullerne" på vore veje, det kunne vi selv gøre billigere end ved brug af fremmed hjælp. En anden ting var, at det ville give beboerne lejlighed til at udvide sammenholdet.

Til den første vejdag blev Ebert Fich, Harevænget udnævnt til "Vejkommandør". En fin og morsom invitation til vejdagen der afholdtes 21. august 1982 blev sendt ud sammen med referatet fra generalforsamlingen, der var afholdt i juni.

Den årlige vejdag har vist sig at være en succes og andre foreninger har taget Dyrlægeskovens vejvedligeholdelse op.

Trailer

En anden succeshistorie er, at vi i 1988 indkøbte en trailer som medlemmerne kunne låne af foreningen, således man selv kunne bortskaffe sine grene. Det har vist sig at være en fantastisk populær anskaffelse, hvilket mange grundejere vil nikke genkendende til.

Forinden havde vi prøvet med opstilling af containere til grene og grenaffald. Desværre blev de brugt til også at bortskaffe gamle liggestole, havestole og andet ikke brændbart, hvorfor vi fik en ekstraregning for bortskaffelsen.

Invasion fra Ringsted

(Redaktionen)

I slutningen af 1970-erne oplevede Dyrlægeskoven en mindre invasion af nye lodsejere fra Ringsted, hvoraf de fleste kendte hinanden i forvejen. Der var vel nærmest tale om en lemmingeeffekt. Inden for omkring et år kom disse nye lodsejere til fra Ringsted:

- Gerda og Georg Nielsen, Vindingsvej 10
- Eva og Carl Eriksen, Vindingsvej 15
- Mogens Rasmussen, Dyrevænget 11
- Birgit og Uffe Dahl, Dyrevænget 10
- Hanne & Svenne Larsen, Hugormevej 10
- Betty & Vagn Christensen, Uglevænget 7

Jubilæumsfester

(O. C. Rasmussen)

Sommeren 1984 oprandt og Dyrlægeskovens Lodsejerlag kunne fejre sin første store mærkedag - en form for sølvbryllup. Mange tanker gik forud for dagen. Festudvalget der bestod af Ebert og Grethe Fich, Harevænget 18; Lis Ardilsø, Harevænget 5; Herle Andersen, Dyrevænget 4; Birgit Frost, ejeren af Uglehuset og min egen ringhed mødtes flere gange vinteren og foråret igennem for at tilrettelægge slagets gang.

Først regnede vi med at skulle holde festen i et stort telt opsat på et par ubebyggede grunde på Vindingsvej. Men vejret tegnede til at blive dårligt, så det besluttedes at

forlægge residensen til Skærby Forsamlingshus på Rørvigvej - og hvilken fest blev det så - ALLETIDERS Fest.

15 år senere blev den næste sommerfest afholdt for at markere, at nu var vi 40 somre, og igen blev det fejret med en forrygende og underholdende fest, der blev holdt på Nordvangsskolen. Aulaen var udsmykket som en skov. Alle var inviteret til en picnic og skulle møde med en sjov sommerhat. Ved ankomsten fik hvert par udleveret en kurv med vin, tallerkener, glas, bestik lys, dug m.m. Underholdningen og dansen gik frem til ca. kl. 03.00.

Igen var det Grethe og Ebert Fich, Harevænget 18, assisteret af Lene og Peder Neergaard, Uglevænget 4 samt Anne-Marie og Erling Poulsen, Fyrrebakken 17, der stod bag det vellykkede arrangement,.

Nu kan vi fejre "Guldbryllup" med 50 år på bagen.